

85

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 kwietnia 1945 r.

w sprawie świadczeń sprzężaju na rzecz rolników przy wykonywaniu prac wiosennych.

Na podstawie art. 1 i 38 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 200) w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej zarządzam, co następuje:

§ 1. W celu umożliwienia rolnikom pozbawionym siły sprzężajnej wykonania wiosennych robót polnych w okresie do 15 maja 1945 r. — zarządy miast i gmin wiejskich nakażą dostarczenie przymusowe do dyspozycji powiatowych rad narodowych wszystkich koni zdatnych do pracy, a będących w posiadaniu ludności miejskiej i nierolniczej na okres 5 dni, w terminie i miejscu, wskazanym przez powiatowe rady narodowe.

§ 2. (1) Na podstawie pisemnego zapotrzebowania powiatowych rad narodowych, wskazującego ilość niezbędnych koni z uprzężą, miejsce i czas ich dostarczenia oraz imię i nazwisko rolników, którym konie mają być przydzielone, zarządy miast i gmin wiejskich nakażą wykonanie świadczenia każdemu właścicielowi z osobna w ten sposób, by konie wraz z uprzężą były dostarczone przez właścicieli wprost do rolników, wskazanych w zapotrzebowaniu powiatowej rady narodowej.

(2) Nakaz świadczenia winien zawierać:

- a) nazwisko, imię i miejsce zamieszkania właściciela koni,
- b) ilość koni wraz z uprzężą przeznaczonych do świadczeń,
- c) w jakich dniach ma być wykonana praca,

d) imię, nazwisko oraz miejsce zamieszkania rolnika, któremu konie zostaną przydzielone,

e) cenę przeciętnego dziennego wynagrodzenia za pracę końską.

(3) Z każdego nakazu świadczenia winien być sporządzony i przechowany odpis.

§ 3. W stosunku do miasta stołecznego Warszawy otrzymane zapotrzebowania powiatowa rada narodowa kieruje do zarządu m. st. Warszawy.

§ 4. Wykonanie świadczenia przez właściciela koni winno być stwierdzone przez miejscowego sołtysa lub gromadzką komisję dostaw na podstawie oświadczenia rolnika, korzystającego ze świadczenia.

§ 5. (1) Po dokonaniu pracy rolnik ma obowiązek dostarczyć konie z uprzężą z powrotem właścicielowi.

(2) Przez cały czas świadczeń rolnik ma obowiązek żywić konie wg norm dla ciężko pracujących oraz jest odpowiedzialny za stan koni i uprzęży. Właścicielowi koni przysługuje prawo do odszkodowania za straty powstałe z winy korzystającego ze świadczenia.

§ 6. (1) Nadto właścicielowi koni przysługuje prawo do wynagrodzenia pieniężnego od korzystającego ze świadczeń rolnika za każdy dzień pracy konia wg cen ustalonych przez organa wystawiające nakazy świadczeń, nie przekraczających jednak 70.— zł za jeden dzień pracy

konia. Wynagrodzenie ma być uiszczone przez rolnika niezwłocznie po wykorzystaniu sprzężaju.

(2) Właścicielom koni, którzy wyrazili chęć osobistego doglądania swych koni podczas dokonywania świadczeń, nie przysługuje prawo domagania się od rolnika dodatkowego wynagrodzenia.

§ 7. W wypadku, gdy ilość koni zapotrzebowanych przez powiatowe rady narodowe będzie większa, niż ilość koni podlegających świadczeniom, organa sporządzające nakazy świadczeń uwzględnić będą zapotrzebowania proporcjonalnie do zgłoszeń.

§ 8. Konie, należące do formacji wojskowych oraz do instytucyj rządowych, samorządowych i użyteczności publicznej, wolne są od obowiązku świadczeń.

§ 9. Uchylenie się od obowiązku świadczeń nakazanych niniejszym rozporządzeniem będzie karane w myśl art. 92 ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. № 30, poz. 200).

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Edward Bertold